

deres forældre passer deres job, skal der være et højt kvalitetsniveau i institutionerne. Den fleksible mulighed, som lovforslaget indeholder at forældrene selv kan bestemme, om de vil benytte sig af en kombination af offentlige og private pasningstilbud vil gavne de familier, der har svært ved at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen pga. skæve arbejdstider.

DF ser med tilfredshed på, at der gives mulighed for, at kommuner kan give tilskud til madordninger på de institutioner og skoler, der har sådanne ordninger, således at alle børn kan få den samme mad, hvis det ønskes af deres forældre.

En stor del af lovforslaget omhandler trivsel og sprogudvikling, og at det pædagogiske arbejde tilrettelægges sådan, at man får alle børn »med«, og det synes DF, at dette lovforslag skaber rammerne for.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af familie- og forbrugerministeren under nr. 23 og 24 stillede ændringsforslag samt de under nr. 1-14 og 16-22 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod ændringsforslag nr. 15.

Et *andet mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af familie- og forbrugerministeren under nr. 23 og 24 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 1, 2, 4-8, 10-11 og 13-22. Mindretallet vil stemme imod ændringsforslag nr. 3 og 12 og stemme hverken for eller imod ændringsforslag nr. 9.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget mener, at børn har behov for dagtilbud af høj kvalitet, ikke fordi de blot skal passes og opbevares, men fordi børn er selvstændige individer, der har brug for og ret til en hverdag, der er forankret i kvalitet og velfærd. Langt hovedparten af alle børn i Danmark går enten i vuggestue, dagpleje eller børnehave, og rigtig mange af dem bruger mange timer i deres dagtilbud hver eneste dag. Der er derfor god grund til at lave en samlet dagtilbudslov, men indholdet skal være brugbart og forpligtende, og det er lige præcis derfor, at lovforslaget slet ikke er ambitiøst nok. Der er en klar konflikt imellem de seneste års kommunale besparelser på dagtilbuds-

området, der i vidt omfang bundet i en forkert og alt for stram statslig udgiftspolitik, og regeringens ønsker om øget brug af private pasningstilbud.

S, RV, SF og EL vil i stedet en anden vej. S, RV, SF og EL ønsker at opprioritere dagtilbudsområdet ved at give hvert enkelt barn en direkte ret til et dagtilbud af høj kvalitet. Det kræver en ændring af den foreslåede formålsparagraf, således at fokus rettes på den kvalitative udvikling af dagtilbuddene i stedet for som foreslået, at hensyn til arbejdslivet står over ønsket om at forebygge den negative sociale arv. Børnefamiliernes behov for at kunne kombinere deres familieliv og deres arbejdsliv er en helt relevant problemstilling, men hører imidlertid ikke hjemme i en formålsparagraf, der i stedet kan bruges til at understrege alene børnenes behov. I relation til det brugbare i at lave en samlet lov virker det endvidere helt forkert, at pædagogiske tilbud til børn med varige funktionsned sættelser er skrevet ud af forslaget til en dagtilbudslov. Hvis regeringens intention er at lave en samlet lovgivning for børn på dagtilbudsområdet, virker det ikke alene kunstigt, men også forkert at handikappede børns behov varetages andetsteds. S, RV, SF og EL ønsker i stedet en lovgivning, der varetager alle børns behov.

Netop derfor er det også nødvendigt i beskrivelsen af formålet med dagtilbud, at gruppen af risikobørn opprioriteres. Dagtilbuddene er i dag en central del af det sikkerhedsnet, der omgiver børn i vores samfund. Alt for mange børn lever i dag et udsat liv. Massive sociale problemer, omsorgssvigt og manglende integration er nogle af de vilkår børn i risikozonen lever med i dag. Dagtilbuddene skal være i stand til at få øje på disse børn. Og dagtilbuddene skal have de nødvendige ressourcer til at iagttage, reagere og handle, når børn af forskellige årsager er i mistrivsel. Ofte vil det være nødvendigt, at det enkelte dagtilbud samarbejder med forældre og den kommunale myndighed om at skabe bedre rammer for det enkelte barns liv. Dagtilbudsloven skal have et langt stærkere fokus på dette område, og det må politisk prioriteres, så det lader sig gøre i virkelighedens verden.

Den afgørende forudsætning for en fortsat kvalitativ udvikling af dagtilbuddene er en langt mere forpligtende beskrivelse af, hvad kvalitet egentlig betyder i børns hverdag. S, RV, SF og